

РЕШЕНИЕ

№ 3322

гр. София, 20.05.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 14.05.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Полина Якимова

**ЧЛЕНОВЕ: Весела Николова
Красимира Проданова**

при участието на секретаря Клавдия Дали и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **2671** по описа за **2021** година докладвано от съдия Полина Якимова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), вр. чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на Териториална агенция на Национална агенция по приходите – С. (ТД на НАП), чрез процесуалния представител юрисконсулт Н., срещу Решение № 20042408 от 15.02.2021 г., постановено по НАХД №127/2021 г. по описа на СРС, 3 състав, с което е отменено Наказателно постановление (НП) № 550413-F579476/08.12.2020 г., издадено от директора на Дирекция „Обслужване“ при ТД на НАП – С., с което е наложена глоба в размер на 500.00 /петстотин/ лева на И. П. Г. затова, че в качеството си на ликвидатор на [фирма], с ЕИК[ЕИК], не е изпълнила задължението си да подаде заявление за deregистрация на дружеството, съобразно нормата на чл.109, ал.1 ЗДДС, при наличие на основанията, обективирани в чл.107, т.4, б „а“ ЗДДС.

В жалбата се релевират доводи за неправилност на обжалвания съдебен акт като постановен в нарушение на материалния закон – касационни основания по смисъла на чл.348, ал.1, т.1 и ал.2 от Наказателнопроцесуалния кодекс вр. чл. 63, ал.1 ЗАНН. Според касатора въззивният съд неправилно е приел, че ликвидаторите не са измежду данъчнозадължените лица по смисъла на чл.3, ал.1 и ал.2 ЗДДС, поради което не следва да носят отговорност за неизпълнение на чл.109, ал.1 ЗДДС. Иска се отмяна на

обжалваното решение и постановяване на друго по съществува на спора, с което да бъде потвърдено наказателното постановление.

В съдебно заседание касаторът чрез юр. Н., поддържа касационната жалба на сочените в нея основания. Претендира юрисконсултско възнаграждение и прави възражение за прекомерност на претендираното адвокатско такова.

Ответникът И. П. Г., не ангажира становище в тази инстанция.

Прокурорът от СГП дава заключение, че касационната жалба е неоснователна, поради което следва да бъде оставена без уважение.

Административен съд София – град, X.-ти касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл.218 АПК, приема следното:

Касационната жалба е процесуално допустима като подадена в преклузивния срок по чл.211, ал.1 АПК, вр. чл. 63, ал.1, изр.2 от ЗАНН, от надлежна страна по чл.210, ал.1 АПК, срещу подлежащо на оспорване, по реда на чл.208 АПК, съдебно решение.

Разгледана по същество, е неоснователна.

И. П. Г. е привлечена към административно-наказателна отговорност за това че при извършена проверка на 05.11.2020 г. от отдел „Регистрации по ДДС“ при ТД на НАП-С. по повод подадено заявление за дерегистрация по ЗДДС, с вх.№223922003271914/02.11.2020 г. е установено, че [фирма] не е изпълнило задължението си да подаде заявление за задължителна дерегистрация по ЗДДС на осн. чл.109, ал.1 ЗДДС в 14 дневния срок от настъпване на съответното обстоятелство по чл.107 ЗДДС, а именно – обявяване на прекратяване на търговската дейност и ликвидация на дружеството в Търговския регистър към Агенция по вписванията на 30.07.2020 г.

Отмяната на НП е мотивирана с извод за неправилно тълкуване на нормата на чл.109, ал.1 ЗДДС от страна на актосъставителя, както и от административния орган, издал оспореното НП.

Решението е правилно.

В АУАН и в НП е посочено, че „на основание чл.109, ал.1 ЗДДС, в случаите, когато дружеството се прекратява с ликвидация, ликвидаторът подава заявление за дерегистрация по ЗДДС в компетентната териториална дирекция на НАП, в 14 дневен срок от настъпване на съответното обстоятелство по чл. 107, т.4, б.„а“, подбуква „бб“ ЗДДС“. В действителност, чл.109, ал.1 ЗДДС гласи, че „при прекратяване на юридическото лице с ликвидация, лицето подава заявление за дерегистрация в компетентната териториална дирекция на Националната агенция по приходите в 14-дневен срок от настъпване на съответното обстоятелство по чл.107.“

Санкционната норма на чл. 178 ЗДДС определя, че данъчно задължено по този закон лице, което е длъжно, но не подаде заявление за регистрация или заявление за прекратяване на регистрация в установените по този закон срокове, се наказва с глоба - за физическите лица, които не са търговци, или с имуществена санкция - за юридическите лица и едноличните търговци, в размер от 500 до 5000 лв. Споделя се от този състав на АССГ изводът на СРС,ч е ликвидаторът не е измежду данъчнозадължените лица както по смисъла на чл.3, ал.1 и ал.2 ЗДДС, така и по чл.109, ал.1 ЗДДС. Поради това той не може да носи отговорност както за неизпълнение на чл.109, ал.1 ЗДДС, така и да бъде наказан по чл.178 ЗДДС.

Съобразно гореизложеното и поради липсата на релевантите с жалбата касационни основания, както и на други такива по чл. 218, ал.2 АПК, установени от касационната

инстанция служебно, оспореното решение, като законосъобразно, следва да бъде оставено в сила.

Така и на основание чл.221, ал.2, предл.1во от АПК, съдът

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 15.02.2021 г. по НАХД № 127/2021 г. на СРС, НО, 3-ти състав.

Решението не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: